

Mál nr. 268/2016**M og
váttryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar X.****Skæðabótaábyrgð vinnuveitanda vegna vinnuslyss 14. febrúar 2013****Gögn.**

Málskot, móttækið 29.8.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 5.9.2016, ásamt ljósmyndum af hjálmi M.

Málsatvik.

Í tjónstilkynningu X til V dags. 19. apríl 2013 og sambærilegri tilkynningu til Vinnueftirlitsins (VER), sem dagsett er sama dag, segir að M hafi fengið járnstykki í höfuðið við vinnu sína við svokallaðan sjávar kamb við Hörpu, tónlistarhús. Notaður hafi verið þil-hamar, sem hengdur hafi verið í krana, til að reka niður þil og úr honum hafi fallið járnstykki sem lenti á hjálmi M þannig að hjálmurinn brotnaði. Í tilkynningunum kemur fram að M hafi ekki hætt vinnu vegna atviksins heldur haldið henni áfram. Í málinu liggur ekki fyrir ítarleg skýrsla með framburði M vegna aðdraganda óhappsins, en í tjónstilkynningu hans til V dags. 9. apríl 2014 kemur einungis fram að járnstykki hafi fallið á höfuð hans. Í læknabréfi dags. 20. febrúar 2013 kemur fram að M hafi leitað á slysadeild þann dag þar sem hann hafi farið að finna fyrir einkennum daginn áður, eða fimm dögum eftir fyrrnefnt atvik.

M telur að X hafi ekki gætt skyldna sinna sem vinnuveitandi varðandi öryggismál við þá vinnu sem M var að vinna og vísar þar til almennra ákvæða um slíkar skyldur í lögum nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. Einnig vísar M til IV. viðauka reglna nr. 547/1996 varðandi lágmarkskröfur sem gerðar séu á byggingarvinnustöðum, m.a. tryggja þurfi að búnaður sem sé á hreyfingu sé stöðugur og reglna nr. 581/1995 um húsnæði vinnustaða. M telur einnig að X hafi vanrækt skyldu sína í 79.-81. gr. laga nr. 46/1980 um að tilkynna slys M til Vinnueftirlitsins strax. Þannig hafi X komið í veg fyrir hlutlausa rannsókn á aðstæðum og verið að bera hallann af því.

V telur að um óhappatilvik hafi verið að ræða og bendir á að M sjálfur hafi haft það hlutverk að vera verkstjóri á vinnustaðnum og hafi því sjálfur átt að huga að öryggismálum. Einnig telur V að slysið hafi ekki verið tilkynningaskyldt skv. 79. gr. laga nr. 46/1980, auk þess sem M sjálfur, sem verkstjóri, hefði alveg eins átt að hlutast til um slíka tilkynningu.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 skal atvinnurekandi án ástæðulausrar tafar tilkynna til VER öll slys þar sem starfsmaður deyr eða verður óvinnufær í einn eða fleiri daga, auk þess dags sem slysið varð. Slys þar sem líkur eru á að starfsmaður hafi orðið fyrir langvinnu eða varanlegu heilsutjóni skal tilkynna eigi síðar en innan sólarhrings. Ekki liggur annað fyrir en M hafi unnið það sem eftir lifði vinnudagsins þann dag er hann fékk járnstykki á hjálm sem hann bar á höfði sínu. Þá leitaði hann læknis fyrst sex dögum síðar. Eins og hér stóð á verður ekki talið að M hafi vanrækt skyldur sínar samkvæmt nefndu lagaákvæði þannig að á hann verði felld sönnunarbyrði um málsatvik að því marki sem þau kunna að vera umdeild. Þegar litið er til atvika í heild og þeirra athafnaskyldna sem hvíldu á X skv. lögum nr. 46/1980 og reglum þeim tengdum, verður ekki séð að óhapp það sem leiddi til þess að járnstykki lenti á hjálmi M hafi verið vegna vanrækslu á þeim skyldum heldur vegna óhappatilviks sem X ber ekki ábyrgð á. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 4. október 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.